

תלמודו בידו

יכמות

דף סז עמוד ב

א [יתומים קטנים שבאו לחלוק בנכסי אביהם, כיצד חולקים ?

ב [מהו ביאור דברי ר' ישמעאל בר' יוסי: מת והניח בנים ואשה מעוברת, "הבן אינו מאכיל עבדים בתרומה, והבת מאַכֶּלֶת בתרומה" ?

ג [כיצד עובר "פוסל ואינו מאכיל" בתרומה ?

ד [כיצד יבם "פוסל ואינו מאכיל" בתרומה ?

א [בית דין מעמידים אפוטרופוס לכל אחד מהיתומים, וכל אחד בורר לו חלק יפה. הגדילו היתומים: לשמואל, יכולים למחות שמכאן ולהבא אין חלוקה זו טובה להם. לרב נחמן, אינם יכולים למחות על החלוקה, ש"כח בית דין יפה".

ב [1. כהן הנשוי לבת ישראל ומת, והניח זרע ואת אשתו מעוברת: הבן אינו מאכיל: הניח בן, אינו מאכיל העבדים בתרומה, משום חלק העובר. הבת מאכלת: הניח בן ובת, והיו נכסיו מועטים ונתקנו חכמים שיעמדו הנכסים לצורך מזונות הבנות בלבד, הבת מאכילתם בתרומה.

ואין העובר מעכב, שאם בן הוא, אינו עדיף מהבן הקיים שאין לו חלק. ואם בת היא, אין לה חלק בנכסים כל עוד לא נולדה. וקשה, והרי הנכסים של הבנים, אלא שיש לבנות זכות לגבות מהם למזונות.

2. הבת מאכלת: זו אלמנת הכהן המאכילה את עבדי מלוג שלה, ואף שהיא מעוברת.

ג [פוסל בת כהן שנישאה לישראל ומת מלשוב לתרומת בית אביה, שאינה "כנעוריה". ואינו מאכיל בת ישראל שנישאה לכהן ומת והניחה מעוברת, שרק ילוד מאכיל.

ד [פוסל בת כהן שנישאה לישראל ומת בלא בנים, מלשוב לתרומת בית אביה. שנאמר "ושבה אל בית אביה", והרי זו לא שבה כיון שהיא אגודה ביבם. ואינו מאכיל בת ישראל שנשאת לכהן ומת בלי בנים, שיבמה אינה קנינו של היבם.